

Ж. М. Перцева

Мінкін Семен Леонтійович

МІНКІН Семен Леонтійович (18(30). 03. 1892, Харків – 04. 06. 1960, там само) – лікар-хірург. Доктор медицини (1927), професор (1933). Навч. в Університеті Цюриха (Швейцарія, 1911–15), закін. Саратов. університет (Росія, 1916). Служив військ. лікарем. 1920–22 працював зав. хірург. відділ. Нар. лікарні № 2 у Херсоні. Від 1922 – у Харків. мед. інституті: завідувач кафедри топогр. анатомії та оператив. хірургії (від 1931), дит. хірургії (від 1933), заг. хірургії (1941–59). Наукові дослідження: лікування непрохідності кишковика, гострого апендициту, диплокок. перитоніту, гриж, випадіння прямої кишки у дітей та урол. захворювань, властивих дит. віку.

Основні праці

О патогенезе пилороспазма // ВД. 1949. № 3; Отдельные наблюдения над больными после ампутаций по поводу облитерирующего эндартериита // Новый хирург. арх. 1957. № 6; О клинике и диагностике плотных опухолей брыжейки // Сб. науч. работ Харьков. мед. ин-та по хирургии. 1958.

Рекомендована література

1. Вчені Харківського державного медичного університету (1805–2005). Б. м. р..

Бібліографічний опис:

Мінкін Семен Леонтійович / Ж. М. Перцева // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67753>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).